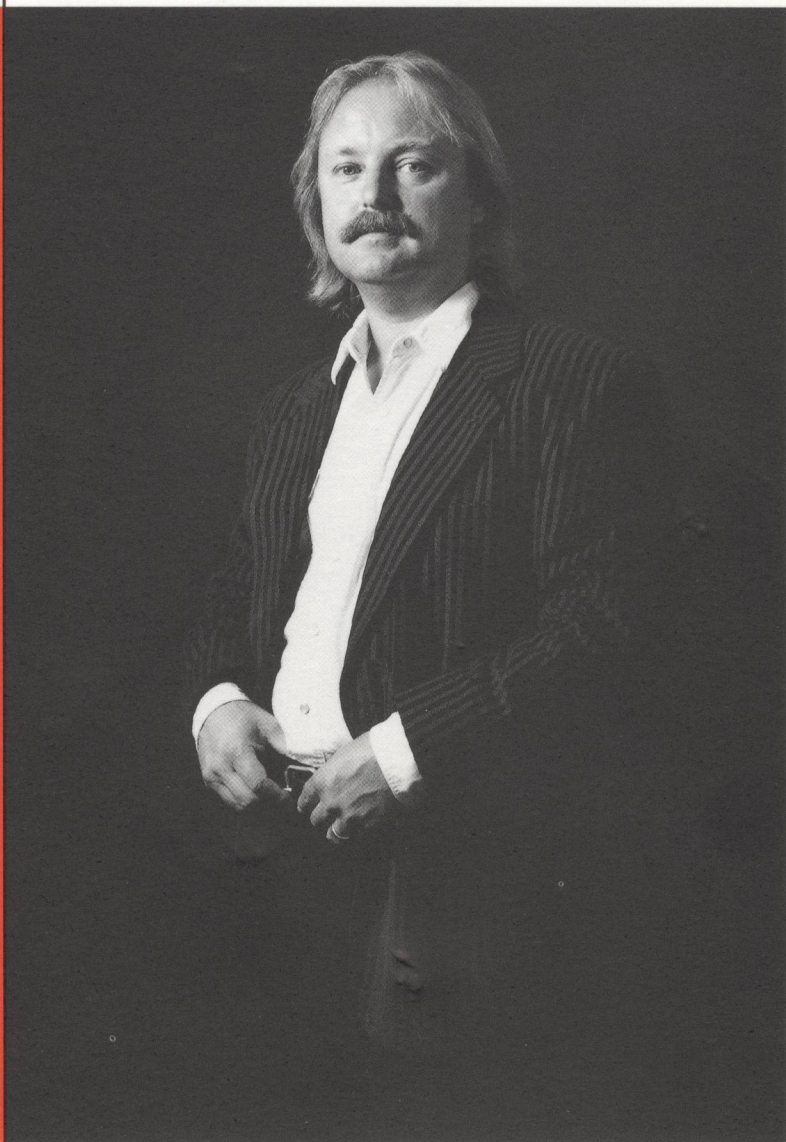
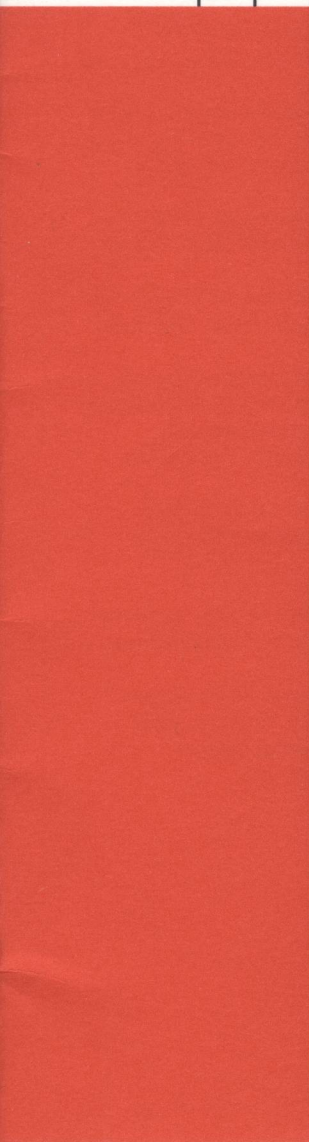

DC NEWS

DR
77
↓

Jacob ter Veldhuis

JACOB TER VELDHUIS: BIOGRAFISCHE GEGEVENS

- 1951 op 14 november geboren te Westerlee (Gr.)
- 1967-83 musicert in diverse bands
- 1971-76 studeert fluit, hoorn en AMV aan het Gronings Conservatorium
- 1973-80 studeert compositie bij Willem Frederik Bon en elektronische muziek bij Luctor Ponse
- 1973-77 eerste uitvoeringen van eigen composities (kamermuziek en een opera)
- 1980 onderscheiden met Prijs voor Compositie; sindsdien full time componist
- 1981-83 *Symfonie no. 1* wordt enkele malen uitgevoerd door het Noordelijk Filharmonisch Orkest o.l.v. Andrzej Markowski
- 1983 *Symfonie no. 1* staat op het programma van de Warschauer Herbst; uitvoering van het project Nieuwe Voorschriften, waarin kamermuziek op theatrale wijze wordt uitgevoerd
- 1984-heden ontvangt regelmatig opdrachten van o.a. het Fonds voor de Scheppende Toonkunst, het Amsterdams Fonds voor de Kunst, de Johan Wagenaar Stichting en stad en provincie Groningen
- 1985 staat centraal in een aflevering van Ton Hartsuikers radioprogramma Musica Nova, wat leidt tot vele verdere radio-uitzendingen, uitvoeringen van eigen werk over de gehele wereld en diverse plaatopnamen
- 1986-88 organiseert de Buskruitconcerten, de eerste concertserie van nieuwe muziek in Groningen
- 1987 eerste uitvoering van *Symfonie no. 2* door het Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Paul Daniel, met synthesizer-solist Willem Wijnbergen
- 1992 composer-in-residence te Darmstadt
- 1993 culturele uitwisseling van twee maanden met Robert Pollock, directeur van het Composers Guild of New Jersey; concerten en lezing aan o.m. New York University
- 1994 bij BV Haast verschijnt *Diverso il tempo*, een CD met kamermuziek; eerste uitvoering van *Concerto for Piano and String Orchestra* door Kees Wieringa en het Arion Ensemble o.l.v. Alexander Lascae
- 1995 tweede kamermuziek-CD verschijnt (bij BV Haast)

JACOB TER VELDHUIS: BIOGRAPHICAL DATA

- 1951 born 14 November in Westerlee (Groningen)
- 1967-83 plays in various bands
- 1971-76 studies the flute, horn and music education at the Groningen Conservatory
- 1973-80 studies composition with Willem Frederik Bon and electronic music with Luctor Ponse
- 1973-77 first performances of compositions (chamber music and an opera)
- 1980 received Prize for Composition; since then a full-time composer
- 1981-83 performances of *Symphony No. 1* by the Northern Philharmonic Orchestra, conducted by Andrzej Markowski
- 1984-present regular commissions: for example, from the Fund for the Creation of Music, the Amsterdam Arts Fund, the Johan Wagenaar Foundation, and the city and province of Groningen
- 1985 featured on Ton Hartsuiker's Musica Nova radio programme, leading to much more radio exposure, performances of work throughout the world, and various recordings
- 1986-88 organizes Buskruit Concerts, Groningen's first new music concert series
- 1987 première of *Symphony No. 2* by the Rotterdam Philharmonic Orchestra, conducted by Paul Daniel, with Willem Wijnbergen synthesizer soloist
- 1992 Darmstadt composer in residence
- 1993 two-month cultural exchange with Robert Pollock, director of the Composers Guild of New Jersey; concerts and lectures, for example, at New York University
- 1994 BV Haast issues chamber music CD, *Diverso il tempo*; première of *Concerto for Piano and String Orchestra* with Kees Wieringa (piano) and the Arion Ensemble, conducted by Alexander Lascae
- 1995 second chamber music CD (BV Haast)

In tegenstelling tot andere hedendaagse kunstvormen wordt nieuwe muziek omgeven door wolken intellectualisme, opgetrokken door componisten, wetenschappers en andere experts. Zo'n academische benadering van muziek interesseert me niet. Constructieve, technische details zijn van secundair belang. Met muziek druk ik me niet rationeel uit, maar emotioneel, spiritueel. Aan intuïtie hecht ik meer dan aan analyse. Veel nieuwe muziek is schools en ontbeert duende [bezetenheid, betovering], de vitaliteit van andere muziekgenres. Waar is de 'spontane vulgariteit' die men wèl aantreft bij hedendaagse beeldende kunst, literatuur, film en theater?

Jacob ter Veldhuis
(lezing in Darmstadt, 1992)

In contrast with the other contemporary art forms, new music is engulfed in clouds of intellectualism put out by composers, scholars and other experts. Such an academic approach to music does not interest me. Structural, technical details are of secondary importance. In music, I express myself not rationally, but emotionally, spiritually. I value intuition more highly than analysis. Much new music is bookish and lacking duende [magic, spell], the vitality of other musical genres. Where is that 'spontaneous vulgarity' one encounters in the contemporary visual arts, literature, film and theatre?

Jacob ter Veldhuis
(lecture at Darmstadt, 1992)

JACOB TER VELDHUIS: IK PROBEER MUZIEK ZO ELEMENTAIR MOGELIJK TE BENADEREN

Voor Jacob ter Veldhuis heeft veel nieuwe muziek het karakter van strafwerk: vlijt, fatsoen en vooral heel veel regels bepalen de klank. Van zo'n klas maakt hij dan ook geen deel uit. Ter Veldhuis werkt buiten de omheining, met als prettig gevolg dat zijn muziek vooral op die van hemzelf lijkt.

Zijn stukken zijn duidelijke *statements* tegen humorloosheid, saaiheid, pretenties en intellectualisme - de belangrijkste bijverschijnselen in het hedendaagse componeren die hem mateloos storen. Zijn achtergrond is die van rockbands: muziek maken in plaats van muziek bedenken. Sinds 1980 is hij fulltime componist, beschikt hij over een eigen elektronische studio en schrijft hij kamermuziek, symfonische en elektronische werken. Daarnaast componeert hij voor circus, filmproducties en amateur-ensembles.

Ter Veldhuis was een van de eersten in Nederland die zich tegen de muzikale bloedarmoede keerde - de uitwassen van het serialisme - en is tevens een van de weinigen die consequent waardige alternatieven weet te vinden. Steeds andere, bovendien. 'Zodra je muziek gaat bedenken krijg je bedenkelijke produkten', aldus Ter Veldhuis. 'Ik probeer muziek te laten ontstaan, en dat is bij mij geen intellectueel proces.'

Tijdens zijn Groningse jeugdjaren werden zijn oren gescherpt door typisch dorpse muziekvoorzieningen - 'en nog steeds vind ik het horen van een muziekkorps of een draaiorgel op straat een heel intense sensatie. Zo'n golf klank die over je heen spoelt, daar gaat muziek over.'

De 'golf klank' van Ter Veldhuis overspoelt niet alleen kenners, maar ook liefhebbers. Wie een stuk als *Postnuclear Winterscenario* wil analyseren om minimalistische, impressionistische of andere vermeende stijl-elementjes bloot te leggen, kan z'n gang gaan, maar gewoon naar het stuk luisteren levert minstens evenveel op. Want *Postnuclear* 'pakt' zonder meer; het is naakte muziek, en die laat zich niet uitkleden. 'Muziek gaat over gevoelens die zich niet laten systematiseren.' Als enige concessie aan deze overtuiging liet Ter Veldhuis zich *zelf* ooit systematiseren, in de Gouden Gids, en kwam als componist tussen 'componenten' en 'compost' terecht. Middenin de maatschappij dus, waar de rockmuziek wortelt en waar Ter Veldhuis het 'vulgaire' betreft, een essentieel onderdeel van elke bloeiende kunstvorm. Artistieke verfijning alleen is niet genoeg: 'Muziek moet lekker klinken.' Logisch, maar dat was het kennelijk niet voor de componisten die volgens Ter Veldhuis lange tijd bewust onverstaanbaar componeerden. Onder een goede klank verstaat hij niet alleen instrumentale klank (die 'de glans van een perfect popconcert moet hebben'), maar ook een aansprekende taal, overigens zonder daarbij altijd een achterwaartse salto in de vertrouwde tonaliteit te maken.

De oorspronkelijkheid waar Ter Veldhuis naar streeft, definieert hij zelf als een nieuwe combinatie van bestaande elementen. In de groeiende haast van de muziekgeschiedenis zijn er veel mogelijkheden blijven liggen; die worden door hem benut en geactualiseerd. De *Drei stille Lieder* op teksten van Hölderlin zijn welluidend en expressief, maar niet 'romantisch' - daarvoor klinken ze zo'n honderdvijftig jaar te jong en voldoen ze niet aan de daarvoor geëigende clichés. Ook in dit werk prevaleert de noodzaak van een pakkende klank en een intrigerende sfeer boven wat volgens 'kenners' betamelijk is.

Mede doordat Ter Veldhuis zich aan specifieke stijlen, bewegingen en trends weinig

JACOB TER VELDHUIS: I TRY TO MAKE MY APPROACH TO MUSIC AS ELEMENTARY AS POSSIBLE

Jacob ter Veldhuis notes an air of the grammar school punishment assignment in much new music: its sound is swathed in neatness and industriousness, and, most importantly, it seems designed to fill as many pages as possible. Having finished school some time ago, he has no use for such limitations and, consequentially, his music sounds like what it is - his own.

Ter Veldhuis's music takes a firm stand against humourlessness, tedium, pretentiousness and intellectualism - by-products of contemporary music that can drive him to despair. Through a background in rock bands, he is accustomed to *making* music rather than *thinking* it. A full-time composer since 1980, he has written chamber, symphonic and electronic music (he has his own electronic studio), and in addition music for the circus, film and amateur ensembles.

Ter Veldhuis was one of the first in the Netherlands to challenge the pervasive musical anaemia - the final dregs of serialism - and, moreover, he is one of the few to consistently come up with worthy (and continually new) alternatives. 'When music is *thought up* it becomes contrived. I try instead to let it *come into being*, and, for me, this is not an intellectual process.'

As a youth in Groningen he whetted his ears on a typically provincial musical culture: 'I am still struck by the intensity of the sensation of hearing a brass band or street organ outside. Being inundated by a flood of sound, that's what music is all about.'

Ter Veldhuis's music has something to offer the music lover as well as the expert. One could analyze his *Postnuclear Winterscenario*, for instance, in an attempt to identify minimalist, impressionist or other of stylistic traits, but there is so much more benefit to be had from simply sitting back and listening to it. *Postnuclear* grabs hold of the listener; it is naked music and does not lend itself to further unravelling. 'Music explores feelings that defy systematization.' In a rare concession, Ter Veldhuis once allowed *himself* to be systematized: in the yellow pages. Listed as a 'composer', he found himself placed between 'components' and 'compost'; in the middle of society, thus, where rock music is rooted and from where he draws that 'vulgarity' so essential to any flourishing art form. Artistic refinement is not enough by itself: 'Music has to sound good.' (Obviously - though a point apparently missed by the many composers who, according to Ter Veldhuis, had intentionally set out to create unintelligible music.) That 'good' has bearing on more than just the instrumental sound (which 'has to have the radiance of a perfect rock concert'), the musical language also has to be appealing - though it need not somersault back into traditional tonality.

Ter Veldhuis describes the originality he strives for as arising from a new combination of existing elements. Music history, in its progressive haste, merely skimmed over a host of possibilities; these he takes and brings up to date. The *Drei stille Lieder*, on Hölderlin texts, are euphonious and expressive, but not 'romantic' - their sound is a century-and-a-half too modern and steers clear of romantic cliché. Here, too, the necessity of a gripping sound and intriguing atmosphere prevails over those things 'experts' deem appropriate.

In part because Ter Veldhuis has little interest in specific styles, movements and trends, his body of works is colourful and diversified. In the same period he wrote *Postnuclear Winterscenario* and the *Drei stille Lieder*, he was also engaged in composing

gelegen laat liggen, is zijn oeuvre kleurrijk en divers. In dezelfde periode waarin hij het bovengenoemde *Postnuclear Winterscenario* en de *Drei stille Lieder* componeerde, voorzag hij de clown Pierino van Circus Krone van muziek.

Het divertissement heeft hij nooit geschuwd: het was iets waarvan hij de noodzaak altijd al inzag, maar dat zich in de jaren zeventig moeilijk liet vermengen met conservatoriumstof. Een 'onschoolse' verkenning van de popmuziek binnen een strijkkwartetten-cultuur was toen hoogst ongebruikelijk, maar het stond voor hem vast dat die disciplines ooit naar elkaar toe zouden groeien.

Nadat hij zijn studie voltooide - compositie bij Willem Frederik Bon en elektronische muziek bij Luctor Ponse - bleef hij optreden als improviserend musicus in Duo Do en vuurde hij als componist een aantal muzikale karikaturen af: pastiches met een vaak theatrale inslag. Het *Parkietenkwartet*, voor parkiet, drie instrumentalisten en computergestuurde synthesizer, dateert uit die periode: 'De eerste keer dat mens, dier en machine samen musiceren.' Over een ander werk, *13 in 12*, schreef de pers: 'Het moest een parodie op seriële muziek zijn, maar het klonk heel boeiend.' Dat was in 1979 - een reactie die tekenend is voor de nieuwe muziek van toen. Sindsdien is er veel veranderd, maar niet genoeg om Ter Veldhuis' muziek van haar *raison d'être* te beroven.

Na zijn entree in de professionele muziekwereld definieerde hij 'nieuwe muziek' niet alleen voor zichzelf, maar ook voor zijn naaste omgeving: in het Groningse Kruithuis organiseerde hij de zogeheten Buskruitconcerten, waarin een vaak onwennig publiek kennis kon maken met uiteenlopende vormen van hedendaagse klankproductie, geïmproviserd.

Groningen mag tot 'de regio' behoren, Ter Veldhuis' muziek ontsteeg dat niveau gaandeweg. Na de première van de *Eerste symfonie* in 1983 groeide de landelijke aandacht.

De CD-opname van *Insonnia* baarde opzien door de wonderbaarlijke klankvermenging van sopraan, accordeon, basklarinet en percussie. 'Despite an incredible mix of techniques and sonorities, the work clings to the edge of tonality; it is a triumph for Jacob ter Veldhuis', preeft de Britse criticus James North.

Naast *Insonnia* ontstond in 1987 een weerbarstiger werk: *Van grote en kleine vogels*, een drieluik op teksten van Lucebert, waarin de sopraan door exotische, beklemmende en swingende klanken op een tape tot vocale extremiteiten wordt gedreven. Ter Veldhuis voelt zich, in het verlengde van zijn vroegere pop-activiteiten, bijzonder aangetrokken tot elektronische klankmiddelen. Die gebruikt hij regelmatig maar gedoseerd, en soms uitsluitend als hulpmiddel: voor de *Toccata* uit 1988, geschreven voor Kees Wieringa, reconstrueerde hij de roep van een exotische uil op een computer en spon daar zorgvuldig een kluwen van gesimuleerde natuur- en stadsgeluiden omheen, die uiteindelijk de gedaante van een pianopartituur aannam; een meesterwerk in de aloude traditie van de virtueuze pianomuziek (ook de neus van de pianist speelt mee), geconstrueerd uit levende klanken.

In andere gevallen krijgt de elektronica een hoofdrol toebedeeld, zoals in de *Tweede symfonie* die in 1987 in première ging. Dat werk had volgens de componist evengoed 'Avonturen van synthesizer en orkest' kunnen heten - een titel die de meeslepende lading dekt. Ter Veldhuis' streven naar verstaanbaarheid overwint de gevaren van zo'n ontheemde synthesizer; die klinkt al gauw naar *science fiction*-achtige buitenaardsheid, maar hier lijken orkest en micro-chips met elkaar vergroeid te zijn. Voor de solist is aan

music for Pierino the clown of the Krone Circus.

Entertainment value is something he has always appreciated, indeed seen the necessity of, but in the seventies it was something that was not seen as blending well with conservatory material. An 'anti-scholastic' exploration of pop music was not acceptable to the string-quartet culture, but Ter Veldhuis was certain that someday the two genres would grow closer together. Upon completing his studies - composition with Willem Frederik Bon and electronic music with Luctor Ponse - he continued performing as an improviser in Duo Do, and, as a composer, he fired off musical caricatures - pastiches, often with a theatrical element to them. The *Parakeet Quartet*, for parakeet, three instrumentalists and computer-operated synthesizer, dates from this period: 'The first time that man, beast and machine have made music together'. On another piece, *13 in 12*, one reviewer wrote: 'It was meant to be a parody of serial music, but it was very exciting.' Such a reaction, written in 1979, says a good deal about the new music of that time. Much has changed since then, but not enough to strip Ter Veldhuis's work of its *raison d'être*.

After becoming a professional musician Ter Veldhuis set out to define the term 'new music' for himself and local audiences. The 'Buskruit [Gunpowder] Concerts' he organized at the Kruithuis in Groningen afforded an oft-times inexperienced public the opportunity of becoming acquainted with divergent forms of composed and improvised contemporary music. Meanwhile, his own music was gradually being noted outside the provinces. It came to national attention after the première of the *First Symphony* in 1983. The CD recording of *Insonnia* caused a stir with its strangely wondrous sound combination of soprano, accordion, bass clarinet and percussion: 'Despite an incredible mix of techniques and sonorities, the work clings to the edge of tonality; it is a triumph for Jacob ter Veldhuis', praised British reviewer James North. The unruliness of *Insonnia* was exceeded in 1987 in *Van grote en kleine vogels* [On birds large and small], a triptych on texts by Lucebert in which a soprano is driven to vocal extremities by exotic, oppressive and swinging taped sounds. Perhaps a remnant of his former pop activities, Ter Veldhuis is very attracted to electronic sound production. It is never used to excess and usually serves as no more than a tool, but nevertheless, he does keep returning to electronic means. In composing *Toccata* (1988), written for Kees Wieringa, he used a computer to reconstruct the call of a rare owl and carefully surrounded it with a web of simulated natural and urban sounds, all of which was then transformed into a work for piano - a masterpiece in the time-honoured tradition of virtuoso piano music (even the pianist's nose plays a part), constructed from living sounds. Electronic instruments play a leading role in other pieces, the *Second Symphony*, for example, first performed in 1987. Ter Veldhuis has commented that this work could just as well have been called 'Adventures of a synthesizer and orchestra' - a title touching on its compelling drive. There are dangers to writing for such a combination of forces. Uprooted and transplanted to these surroundings, the synthesizer could easily degenerate into an extraneous, science-fictionist patina. But Ter Veldhuis's striving for intelligibility guards against such dangers: micro-chips and orchestra are forged into a unified whole. The work is particularly rewarding for the soloist: the synthesizer appears here in the guise of an enormously expressive 'classical' instrument.

A CD was issued in 1993 with a selection of chamber works. The title-piece, *Diverso il tempo* (for cello and piano), explored the theme of Salvatore Quasimodo's poem

dit werk bijzondere eer te behalen; de synthesizer blijkt in dit stuk een 'klassiek' instrument te zijn met een enorme expressiviteit.

In 1993 verscheen een CD met een selectie uit de composities voor kamerbezettingen. Het titelwerk, *Diverso il tempo* voor cello en piano, ontleent zijn thematiek aan het gedicht *Impercettibile il tempo* van Salvatore Quasimodo. Zoals de dichter het onmerkbaar verstrijken van tijd aanschouwelijk maakt, schiep Ter Veldhuis monochrome, lineaire muziek waarin de constante ritmische puls evenwel een onderhuidse spanning oproept. Typisch genoeg zijn de twee dans-achtige delen van het werk even diverterend als verontrustend.

Behalve Salvatore Quasimodo, die ook elders in Ter Veldhuis' oeuvre meespreekt, vormt Dante een bron van inspiratie. De cyclus *Paradiso*, gebaseerd op Dantes *Divina commedia*, vormt een gestaag uitdijend project en nadert oratorium-achtige proporties. Het eerste deel, voor koor, en *Paradiso II*, voor bariton, kamerorkest en lichtprojectie, zijn inmiddels voltooid. Ook deze onderwerpskeuze dient als alternatief. Hel en verdoemenis hebben in de muziekgeschiedenis nadrukkelijk de aandacht gekregen; op dat element van Dantes visioenen richt hij zich dus niet. De nadruk op het menselijk lijden, obligeert in de romantiek, is volgens hem nog altijd aanwezig in 'de groezelige chromatiek van veel twintigste-eeuwse muziek'. Hij weet dat het lijden niet te loochenen valt, maar hij wil met *Paradiso* de nadruk die op het lijden ligt wegnemen.

In muziek en lichtbeelden - van beeldend kunstenaar Kristien Kerstens - dient hij niet alleen het serialisme, maar de hele nasleep van de romantiek van replek; een pathetische toon is vermeden.

Het recente *Derde strijkkwartet* is weer veel abstracter, hoewel het duidelijk Ter Veldhuis' capaciteiten als verhalenverteller toont en een subtitel draagt: *There must be some way out of here*, ontleend aan een songtekst van Bob Dylan. Zo'n regel laat zich als optimistisch of als vertwijfeld interpreteren, maar ook gewoon als een hypothese die onderzocht moet worden - en zo is het werk geconcipeerd. De muziek (of het 'verhaal') thematiseert *geluid*, en wel de noot D, die voor een scala aan verschillende klanken staat en een doolhof van zijwegen, abrupte overgangen en schijnbare leegten. Ook hier blijkt dat het zoeken naar een nieuwe esthetiek voor hem niet synoniem is met een terugval in een 'romantisch' idioom. *Life and the Boy* had hij het aanvankelijk willen noemen, als rigoureuze omkering van Schuberts *Tod und das Mädchen...* Met dit kwartet vindt hij - uitgang of niet - hoe dan ook de door hem nagstreefde combinatie van glans en een rauwe, pure kern. Contrastrijke muziek die 'met extreme energie' en 'zeer ruig' gespeeld moet worden.

Tijdens een lezing op de New York University in 1993 stelde hij: 'Ik probeer muziek zo elementair mogelijk te benaderen. Bevattelijkheid, eenvoud en originaliteit staan bij mij voorop. Muziek is communicatie, tenslotte, en ik wil niet verkeerd begrepen worden. Ik probeer zoveel mogelijk te doen met weinig materiaal. Door complexiteit wordt de waarneming al snel vertroebeld. Daarom houd ik het sober.'

Die soberheid is evenwel onderdeel van een brede compositorische horizon. In twintig jaar heeft Ter Veldhuis een sterk vermogen ontwikkeld om aan een enkel grondidee een maximum van expressie te onttrekken. Verschillende ideeën zijn goed voor verschillende stukken en daarmee voor een gedifferentieerd oeuvre, dat de componist zelf grofweg in twee categorieën indeelt: voorop de 'gedichten', stukken waarin de componist zijn *bliss* volgt en zich niet van de wijs laat brengen door eeuwen van muzikale traditie.

Impercettibile il tempo. In analogy to the imperceptible passage of time made visible in the poem, Ter Veldhuis created a monochrome, linear music in which a steady rhythmic pulse evokes subdued tension. Typically, the two dance-like movements in this work are both entertaining and disturbing.

Next to Salvatore Quasimodo, who in addition figures in other of Ter Veldhuis's works, Dante has also been a source of inspiration for the composer. The *Paradiso* cycle, based on Dante's *Divina commedia*, is a continually expanding project that now already approaches oratorio proportions. The first movement (for choir) and *Paradiso II* (for baritone, chamber orchestra and light show) have been completed. Ter Veldhuis's choice of subject matter here is yet another example of his seeking the alternative route: hell and damnation have been given more than ample musical attention in the past, and so Ter Veldhuis focuses on the other side of Dante's vision. The accentuation of human suffering, obligatory in the Romantic era, lives on according to him in the 'cheesy chromaticism of much twentieth-century music'. Ter Veldhuis is fully aware that human suffering is not to be denied, but with *Paradiso* he hopes to offer an alternative focal point, guiding emphasis away from it. With music and projected light - designed by artist Kristien Kerstens - he counters not only serialism, but also the dragging aftermath of the Romantic era; pathos is avoided.

The recent *Third String Quartet* is much more abstract, though it, too, gives a clear demonstration of Ter Veldhuis's narrative abilities. The piece, moreover, bears a subtitle: *There must be some way out of here*, a line from a Bob Dylan song. This statement could be interpreted as an expression of optimism or doubt, but it could also serve as a simple hypothesis offered for investigation - it is in this way that the work is conceived. The music (or 'story') makes a theme of *sound*, and in particular the tone D, which stands in front of a range of different sounds, a maze of side-paths, abrupt transitions and apparent voids. Here, too, we find Ter Veldhuis's search for a new aesthetics leading away from romantic idiom. He initially intended to name the work *Life and the Boy*, an unequivocal inversion of Schubert's *Tod und das Mädchen...* In this quartet, he succeeds in finding that combination of lustre and raw purity he seeks. It is music rich in contrasts that must be played 'very coarsely' and 'with extreme energy'.

In a 1993 lecture at New York University Ter Veldhuis explained: 'I try to make my approach to music as elementary as possible. Clarity, simplicity and originality are the key elements for me. Music, after all, is communication and I do not want to be misunderstood. I try to achieve as much as possible with limited material. Perception is easily clouded by complexity, so I keep it simple.'

This simplicity, however, is a part of a broad compositional horizon. For twenty years Ter Veldhuis has been developing his strong ability for drawing maximal expression from a single basic idea. With new ideas leading to new pieces, he has by now composed a marvellously differentiated oeuvre, the individual pieces of which he says fall roughly into one of two categories: first, the 'poems', pieces in which the composer follows his heart, paying no heed to the centuries of musical tradition; and second, the 'comic strips', works that offer commentary on tradition, ironizing or exaggerating musical archetypes and thus estranging them from their historical context. The distinction is intriguing for the listener for the cartoons can be very poetic and the poems often take a level-headed tone - very much so, as musical communication has so often been lacking in this century.

Michiel Cley (Muse Translations, John Lydon)

Daartegenover staan de 'stripverhalen', die diezelfde traditie van commentaar voorzien en muzikale archetypen ironiseren, overdrijven of vervreemden van hun historische context. Voor de luisteraar is dit onderscheid heel intrigerend. Want zulke cartoons kunnen heel poëtisch zijn, terwijl de 'gedichten' bij hem vaak een relativerende ton hebben - zeker omdat de muzikale communicatie het in deze eeuw zo dikwijls liet afweten.

Michiel Cley

COMPOSITIONS

Chamber music

De zeven aapjes (The Seven Monkeys) (1973)

for wind septet
pic fl ob 2cl h fg
duration: 20'
Ms.

Trio (1973)

for 3 flutes
duration: 10'
Ms.

De laatste os (The last Bullock) (1973)

electronic music
duration: 12'

Massief (1973)

for ensemble
2cl pf 3perc
duration: 16'
Ms.

Kie Aan (1974)

for ensemble
2cb pf 2perc
duration: 15'
Ms.

Zytron Cyclus (1974)

electronic music
duration: 19'

The Beat tells me so (1975)

for 5 percussionists
duration: 15'
Ms.

Passion (1975)

electronic music
duration: 17'

13 in 12 (1977)

for clarinet solo and ensemble
cl-solo 3fl vib cb
duration: 15'
Ms.

Pianoboek I (1979)

for piano
duration: 12'
Ms.

Pappschachtelwelt (1979)

for typewriter solo and ensemble
typ-solo 2fl ob cl fg h pf
duration: 15'
Ms.

Parkieten-kwartet (Parakeet Quartet) (1982)

for reeds, piano, computer/synthesizer/tapes and
percussion, conducted by an Australian albino
budgetgrigar
cl/sax-a/sax-t pf comp/syn/tapes drums/djembe
duration: 21'
FCM
Ms.

13 in 12 Extract (1983)

for clarinet
duration: 8'
Ms.

Drahtgeflecht (1984)

for clarinet quartet
2cl bassethn cl-b
duration: 10'
FCM

Pas de deux (1985)

ballet music for ensemble
cl vl vla vc cb pf
duration: 25'
FCM

Sonata 'Rifugio d'uccelli notturni' (1986)

for cello and piano
duration: 17'
FCM

Pianoboek II (1986)

for piano
duration: 19'
FCM

Diapason (1988)

for 2 guitars
duration: 10'
commissioned by the city of Groningen

Tocatta (1988)

for piano
duration: 11'
FCM

Eastern Desert Western Desert (1989)

for 2 guitars
duration: 9'
FCM
Ms.

String Quartet No. 1 'Versailles' (1990)

duration: 17'
FCM
Ms.

Postnuclear Winterscenario No. 1 (1991)

for piano
duration: 10'
Ms.

Diverso il tempo (1991)

for cello and piano
duration: 10'
FCM

Triangolo (1991)

for 3 percussionists
duration: 9'
Ms.

Mandala (1991)

for accordion
duration: 10'
FCM
Ms.

Green Drake (1992)

for bassoon solo and ensemble
fg-solo acc 2vl vla vc cb
duration: 10'
commissioned by IJsbreker & FCM

The Laws of Science I (1992)

electronic music
duration: 10'

Views from a Dutch Train (1992)

for 2 accordions
duration: 10'
FCM
Ms.

Night & Day (Encore) (1993)

for bass clarinet and accordion
duration: 11'
FCM
Ms.

Barneget Bay (1993)

for clarinet
duration: 9'
FCM
Ms.

Postnuclear Winterscenario No. 2 (1993)

for (electric) guitar
duration: 9'
Ms.

Postnuclear Winterscenario No. 3 (1993-1995)

for 2 (electric) guitars
duration: 15'
Ms.

String Quartet No. 2 'Postnuclear Winterscenario'
(1994)

duration: 10'
Ms.

Postnuclear Winterscenario No. 8 (1994)

for piano and 6-8 percussionists
duration: 10'
Ms.

The dead Guitars (1994)

for 2 (electric) guitars
duration: 12'
commissioned by the province of Groningen
Ms.

*String Quartet No. 3 'There must be some way out
of here'* (1995)

duration: 23'
FCM
Ms.

Gold Rush (1995)

for percussion duo
duration: 12'
Ms.

De Nachtwacht (The Night Watch) (1995)

for electric guitar, piano and 4-5 percussionists
duration: 15'
FCM
Ms.

Fanfare voor een middeleeuwse stoomtrein
(Fanfare for a medieval Steam Train) (1995)
for organ
duration: 6'

De zuchten van Rameau (Les soupirs de Rameau)
(1995)
for harpsichord and tape
duration: 14'
commissioned by the Amsterdam Arts Fund
Ms.

The Storm (1995)
for harpsichord and tape
commissioned by the Amsterdam Arts Fund
Ms.

Orchestra/chamber orchestra/large ensemble

Rainbow Variations (1979)
for orchestra
3222 2420 2 perc pf str
duration: 17'
Ms.

Symphony No. 1 (1981, rev.1983)
for percussion and orchestra
5 perc-solo 3222 4231 pf cel syn el.org str
duration: 20'
commissioned by the Dutch Government

Symphony No. 2 (1986)
in memoriam Willem Frederik Bon
for synthesizer and orchestra
syn-solo 0000 4000 3perc hp str
duration: 27'
FCM

De vertoning (1989)
for large (wind) ensemble
pic fl cl sax-s sax-a trp 2h 2trb tb g-b pf perc
duration: 12'
FCM
Ms.

Concerto for Piano and String Orchestra (1993)
pf-solo str
duration: 25'
commissioned by the Johan Wagenaar Foundation

The Laws of Science II (1994)
for 2 timpani solo and orchestra
2 timp-solo 2222 2200 2perc str
duration: 5'
Ms.

Vocal music

Versleten liedje (1974)
for baritone and ensemble
bar-solo fl ob cl fg sax-a trp tb drums vl vc
text: Jacob ter Veldhuis
duration: 10'
Ms.

Movements & Motteballen (1976)
opera; in cooperation with John de Beer
for soprano and baritone solo, 3 actors, choir
(SAB) and large ensemble
sopr & bar-solo 2fl 2cl h 4vl 2vla 2vc cb g cemb
2perc
text (French/German/English): John de Beer/
Jacob ter Veldhuis a.o.
duration: 90'
Ms.

Three Poems by Sylvia Plath (1980)
for mixed choir and organ
text (English): Sylvia Plath
duration: 12'
Ms.

Zwei Rilke-Lieder (1983)
for 2 tenors, bass, or male choir
text (German): Rainer Maria Rilke
duration: 5'
Ms.

Insomnia (1986)
for mezzo-soprano, accordion, bass clarinet and
percussion
text (Italian): Salvatore Quasimodo
duration: 10'
FCM

Van grote en kleine vogels (1987)
for soprano and tape
text (Dutch): Luccebert
duration: 24'
commissioned by Herfstschrift & FCM

Drie aria's uit het oratorium 'Troost de hysterische robot' (Three arias from the oratorio 'Comfort the hysterical robot' (1990)
for 2 soloists and ensemble
alt & bar-solo perc acc hp vc
text (Dutch): Lucebert
duration: 15'
commissioned by De IJsbreker & Amsterdam
Arts Fund & FCM
Ms.

Drei stille Lieder (1991)
for low voice and piano
text (German): Friedrich Hölderlin
duration: 10'
FCM

Paradiso I (1992)
for mixed choir
text (Old Italian): Dante Alighieri
duration: 12'
FCM
Ms.

Sempre l'amor (1994)
for countertenor, 2 tenors and bass
text (Old Italian): Dante Alighieri
duration: 10'
Ms.

Paradiso II (1994)
for bariton and chamber orchestra
bar-solo fl ob cl fg trp 2h tb perc hp pf
2vl vla vc cb or str.orch. slide projection
text (Italian): Dante Alighieri
slides: Kristien Kerstens
duration: 20'
FCM

Encanto del sol poniente (1994)
for soprano and piano
text (Spanish): Hendrik de Vries
duration: 5'
commissioned by the province of Groningen
Ms.

Sempre l'amor II (1995)
for mixed choir
text (Old Italian): Dante Alighieri
duration: 5'
Ms.

Music for amateurs

Orkestmuziek voor beginners (1980)
variable instr. between 5 to approx. 100 players
3 melody sections, 1 chord section, 1 perc. section
duration: 25'
publ.: Toorts

Intervallen (1988)
12 studies for piano based on 12 intervals
duration: 15'
publ.: Toorts

Trio (1990)
for flute, cither and guitar
duration: 10'
commissioned by COMPAM & FCM
publ.: Ascolta

Stemmingen (1991)
for accordion
duration: 10'
commissioned by NOVAM & FCM
publ.: Toorts

12 Duos (1993)
for various combinations of instruments
duration: 15'
commissioned by Huismuziek/LOAM & FCM

Miscellaneous

music for circus

music for films

music for theatre

COMPACT DISCS

Toccata

Diverso il tempo

Postnuclear Winterscenario

Rifugio d'uccelli notturni

Drei stille Lieder

Insomnia

Kees Wieringa, piano; René Berman, cello;
Marjanne Kweksilber, mezzo-soprano; Stanley
Hoogland, piano; Miny Dekkers, accordion; Duo
Contemporain (Henri Bok, bass clarinet & Evert
Lemair, percussion)

'Diverso il tempo'

*BVHaast 9308/Do Records

Van grote en kleine vogels

Postnuclear Winterscenario No. 3

De zuchten van Rameau (Les soupirs de Rameau)

The Laws of Science I

Djoke Winkler Prins, soprano; Annelie de Man,
harpichord; Thora Johansen, harpichord;
Groningen Guitar Duo (Erik Westerhof & Remco
de Haan)

'Van grote en kleine vogels'

*BVHaast 1996

Diapason

Groningen Guitar Duo

'Duo Recital'

*Ottavo

Insomnia

Marjanne Kweksilber, mezzo-soprano; Miny
Dekkers, accordion; Duo Contemporain

'The Accordion in contemporary Dutch Music'

*BFO 013/NMClassics

De vertoning

Ensemble 'De Ereprijs', cond. Wim Boerman

'12½ Years "De Ereprijs" by De Ereprijs'

*Klimop 004

Night & Day

Duo Novair (Henri Bok, bass clarinet & Miny

Dekkers, accordion)

*Globe GLO 5138

Postnuclear Winterscenario No. 3

Groningen Guitar Duo

*Ottavo

The Laws of Science II

Driebergen Chamber Orchestra, cond. Dirkjan
Horringa

*Brainstorm/KOD 001

Gold Rush

Safri Duo (Uffe Savery & Morton Friss,
percussion)

*Chandos

Pierino, Music for a magic Clown

35 compositions for Pierino, the clown of Circus
Krone

performer: Jacob ter Veldhuis

*Meilton Records, Munich

Circles

33 compositions for film

performer: Jacob ter Veldhuis

*AVMusic, Hilversum

Ascolta: Ascolta, Houten, The Netherlands
FCM: commission, stipend or other kind of
financial support by the Fund for the Creation of
Music, Amsterdam
Ms.: manuscript
Toorts: De Toorts, Haarlem, The Netherlands

¶ The following volumes have appeared in this series of brochures:

Louis Andriessen
Jacques Bank
Cornelis de Bondt
Huib Emmer
Simeon ten Holt
Guus Janssen
Willem Jeths
Otto Ketting
Geert van Keulen
Ton de Leeuw
Theo Loevendic
Peter Schat
Joep Straesser
Klas Torstenson
Jacob ter Veldhuis
Theo Verbey
Klaas de Vries
Peter-Jan Wagmans
Robert Zuidam

¶ In many countries Donemus has sole agents. For hire or purchase of contemporary Dutch music please apply to the Donemus agent in your country.

for Germany, Switzerland and Austria:

Peer Musikverlag GmbH
Mühlenkamp 43
22303 Hamburg, Germany
phone 40 - 278379-0
fax 40 - 278379-40

for the Nordic countries
(Denmark, Finland, Iceland, Norway, Sweden):

Edition Reimers AB
P.O. Box 15030
161 15 Bromma, Stockholm
Sweden
phone 8 - 7040280
fax 8 - 804228

for United Kingdom and Ireland:

Novello & Company Ltd.
8/9 Frith Street
London W1V 5JZ, U.K.
phone 171 - 434 0066
fax 171 - 287 6329

for U.S.A., Canada and Latin America:

Theodore Presser Company
Presser Place
Bryn Mawr, Pennsylvania 19010, U.S.A.
phone 215 - 5253636
fax 215 - 5277841

hire for Australia:

Allans Publishing Pty Ltd.
Level 1, Building 6
64 Balmain Street
Richmond, Victoria 3121, Australia
phone 3 - 428 1600
fax 3 - 428 1811

Donemus

At the **publishing house** of Donemus works by Dutch composers and foreign composers who are associated with Dutch music are published and documented. By now almost 8,000 works by more than 500 composers have been published. More than 200 compositions are added each year.

All scores published by Donemus are available at the **library** and can be perused there. Donemus' collection is included in the **Music Catalogue of the Netherlands (MCN)**, an association of a number of large music libraries in the Netherlands. The complete collection is stored on CD-ROM Musicrom with 250,000 titles. Musicrom allows the collections to be retrieved by way of numerous search paths. This computerised music catalogue is at your disposal in our library.

We have printed editions of a large number of works in stock. Should you be interested in other compositions documented by Donemus then scores and parts can be ordered. We have our own **printing facilities** and your order can be filled within a matter of days.

Donemus also rents out **orchestral materials**. The parts of these compositions are copied out by freelance copyists. Scores and parts are increasingly being produced through a note processing system, with the aid of the computer programme *Finale*.

Scores can be ordered **on approval**, so you can even stay at home and still get further acquainted with all we have on offer.

The complete Donemus **catalogue** consists of three parts: orchestral music, chamber music and vocal music. Subcatalogues for various genres and instruments, and a catalogue for amateur music are available too.

Donemus also has a collection of **sound and video registrations** of contemporary Dutch music, which comprises about 8,000 recordings. The listening room is at your disposal by appointment.

Comprehensive information on composers and their works is provided by the **Registration and information** department. Here you will find lists of works, articles, biographies, reviews and programme notes.

Donemus engages in a variety of **promotion activities**, aimed at focussing the attention on the music of the Netherlands. We assist musicians, ensembles and orchestras in compiling their programmes. We supply information to the media and participate in music fairs. In addition we maintain close contact with contemporary music centres in the Netherlands and abroad.

Donemus brings out CDs of contemporary Dutch music on its own label, **Composers' Voice**. These CDs are available at Donemus and at the classical record shop. If you are interested please let us know and we will be glad to keep you informed of all new releases of *Composers' Voice*.

In cooperation with the music journal *Entr'acte* Donemus publishes **Key Notes**, a leading English-language music journal. Four times a year *Key Notes* contributes to the international promulgation of Dutch music. For subscriptions you may contact us.

In our newsletter **Donemus Informatie** you will find a survey of concerts featuring contemporary Dutch compositions in the Netherlands and abroad. Our list of publications is also included. *Donemus Informatie* is published in Dutch, it appears regularly and may be obtained upon request.

We hope you will find the way to Donemus, where our qualified staff will be happy to serve you. Moreover Donemus has its sole agents in several countries.

Donemus

At the publishing house of Donemus works by Dutch composers and living composers who are associated with Dutch music are published and documented by now almost 8000 works in more than 300 volumes have been published. More than 300 composers are listed each year.

All scores published by Donemus are available at the library and can be purchased from the collector is included in the Dutch Catalogue of the Netherlands (MKN), an acronym of a number of large music libraries in the Netherlands. The complete catalogue is based on CD-ROM and with 130,000 titles. Manuscripts which are not included in the catalogue to be reviewed by way of manuscript music catalogue it is also included in the library.

We have printed editions of a large number of works in stock. Should you be interested in other editions, please contact Donemus. We have the most complete collection of scores and your order can be filled within a matter of days.

Donemus also rents out orchestral materials. The price of these compositions are reduced on the basis of the number of performances. Donemus also rents out recordings through a rental programme. Donemus is the aid of the composer programme.

Donemus can be contacted on approval, so you can view any of books and will not be charged until we have an order.

The complete Donemus catalogue consists of three parts: individual music, chamber music and vocal music. Subscriptions for various genres and instruments, and a catalogue for smaller music are available.

Donemus also has a collection of scores and other materials of contemporary Dutch music which comprises about 8000 recordings. The recordings are available on CD-ROM and on cassette.

Cooperative information on composers and their works is provided by the Netherlands and international information. Donemus also provides information on composers and their works.

Donemus organizes a variety of educational activities aimed at increasing the awareness of the public in the Netherlands. Donemus organizes and executes the following activities: Donemus organizes a variety of educational activities aimed at increasing the awareness of the public in the Netherlands. Donemus organizes and executes the following activities:

Donemus brings out CD's of contemporary Dutch music on its own label, Composers' Voice. These CD's are available at Donemus and at the specialist record shops. If you are interested please contact us and we will be glad to help you choose the right CD's for your collection.

Donemus organizes a variety of educational activities aimed at increasing the awareness of the public in the Netherlands. Donemus organizes and executes the following activities:

Donemus organizes a variety of educational activities aimed at increasing the awareness of the public in the Netherlands. Donemus organizes and executes the following activities:

ISBN 90-74560-21-0
© Donemus/Michel Cley, Nov. 1995
Photo: Marco Borggreve
price Dfl. 2.50

Donemus & Company Ltd.
100 Park Street
Leeds LS1 5JZ, U.K.
Tel: 0113 243 0000
Fax: 0113 243 0000

Donemus
publishing house and library
of contemporary dutch music

Paulus Potterstraat 16
1071 CZ Amsterdam
The Netherlands

phone +31 (0)20 676 44 36
fax +31 (0)20 673 35 88